

Kramérusovy Čís. král. Vlastenské Noviny.

Roku 1793.

Čís. 31.

Ve Sobotu

dne 3 Srpna.

Pátý roční běh.

S nejvyšším císařským královským Povolením.

Čtenářům novin bezpochyby nejvíce na tom záleží, aby jen samé potřebné zprávy čti. Takových zpráv nyní dosti máme, a jak slavná vítězství, tak y podvracování a vybogování perwnosti francouzských gedno po druhém wyprawovati můžeme. O vzdání perwnosti Bonde w předesslém listu sme připomenuli, a nyní bezpečně y w gístotě, že též odbogná Alouč klesla, říci můžeme. Giž předesslého týhodne, když wšak giž násse nowiny wytistěny byly, ta potřebná zpráva přišla nám do rukau, že dne 22 čerwence říšská perwnost Alouč, kterauž francouzové za celých 9 měsíců w svých rukau měli, na kapitulacy se vzdala, a

tato kapitulacy téhož dne ráno we 4 hodiny přigata byla. O této tak důležité věci potřebj gest některých zpráv podotknauti.

3 Frankfurtu 22 čerwence. Dnes ráno w 10 hodin přinesl nám tu welmí důležitau y potřebnou zpráwu hrabě Wartensleben, jakožto rychlý posel do Widně geda, že dnes při rozednění mezy 4tau a 5 hodinau francouzský branný lid w Alouči na kapitulacy se vzdal. Gakž w tu chvíli slyšime, francouzové y Aloučtj Jakubini mají povoleno z města swobodně vytáhnauti, a wenku před ssancý wšecku zbraň složegj. Wčera právě gest to, nu 9 měsíců, co francouzové tuto říšskou perwnost opanowali, a w tom

časť wsecko w nj až do gruntu zkazyli, y wyhubili. Že se tato perwnost mimo nadání vzdala, prwé než hlawnjm austróhem dobyta byla, pokládaj mnozí přičinu, poněwadž tam mezy samým wogstém powstaly takowé různice a pútky, kteréz za mnoha dní trwaly, a z nichž gen brozně krwe prolitj pogiti mohlo.

Z Řezna 25 čerwence. Že Mohuč w Pruský rukau gest, wsecky říšské nowiny dosti to rozblásky. Gediné toho snad po tu chwili nepodotkly, w gakých případosťech tato perwnost po mnohém a tuhém odporu, a předce bez šturmu, vzdána byla. Wúbec známo gest, že branný lid w Mohuči giž dlan by čas krom chleba a wina žádné jiné potravý neměl. Toho syce měli dosti, wssak Němcy, genž swé patrye tak nastrogili, že před gegich střelbau po celém městě ani gediny kaut bezpečen nebyl, zapálili gím na některých místech zásobu y této poslednj potravý, a šrže to francouzowé dříwe, než sme se nazdáli, k vzdání perwnosti přinuceni byli. Y neyperwněgšj streysse, gačo na cyrtelu a ginde, šrže násylnau střelbu puzmami a faulemi byly rozstřískány, a což tu potravý pozústawalo, ohen wsecko stráwil. Tak též s prachem se stalo, francouzowé dílem ho mnoho darmo wystríleli, a dílem Prussané ohněm do powětří ho wyhodili, tak žeby francouzům sotwa giž na 4 neb 5 tyhodnů byl stačil. K bržcegšimu vzdání Mohuče y to mnoho prospělo, poněwadž tam branný lid mezy sebau nesworný byl, z čehož weliké krwe prolitj se obáwali.

Podpis. Tau chwili přigel sem

gačošto rychlý posel Pruský Obrst Hrabě Lindenau, a gedě do Wjdně. Bezpochyby nese obširněgšj zpráwu o vzdání Mohuče, a gakými wýminkami kapitulacy francouzům powolena byla.

*) Dne 29 čerwence podle šrafety, kteráž sem do Prahy přigela, zwěděli sme, že dne 27 téhož Hrabě Lindenau gačošto rychlý posel do Wjdně přigel, gehož 6 postrowských aurednjků proz wázelo, a před njm 30 postylionů gelo. Klankowé kapitulacy, kteráž s obau stran, francouzské a Pruské, dne 22 čerwence v wečer w 7 hodin podepsána byla, w weřegných listech takto sepsáni gsau:

1) Wesserému brannému lidu w Mohuči powoleno gest, aby wezma gednu y druhau zbraň, totiž ručnicy a slawli, z Mohuče wytáhl, a s strážj od sgednocené armády prowázyn gsa, aby až do francouzského města Necu weden byl.

2) Jakubinům anebo tak řečeným Mohučským Klubistům není powoleno z Mohuče wygiti, anobrž magj wssični swá gměna sepsati, a poznamenání gich nyněgšimu Komendantowi perwností odwesti.

3) Francouzowé wsecky poběhlce, genž k nim od cýsarského wogsta, od Prussanů, Sasů, a od kteréhokoli říšského wogsta vtekli, nazpátek wydati musěj.

4) Děla nebo kusy, prach, faule, a gacýkoli w Mohuči wálečnj nástrogo, we a potřeby gsau, toho wšeho francouzowé tu zanechaj.

5) Poraněné a churawé, dokudby swého zdrawj nenabyli, zústanau w Mohu-

hu.

huči, a sgednocená armáda wšim ge opatří tak dlouho, ažby zdraví gsauce, rež do Alceu wedení býti mohli.

6) Francouzové přísahau se za wazugj, že do roka do dne proti sgednoceným mocnostem ani w poli ani w perwnostech slaužiti nechtj, ginať trest gim nastává, gať wogenstým práwem wyměřen gest.

7) Podle záwazku a tohoto članku Francouzové wěrně gednuť každau minyi poznamenati a wkazati musyli, kterěz kde založili.

Tito tedy gsau člankové neyhlawněgssj, ku kterýmž Francouzové se podwoliosse, ssturm zastawili, a weliké trwe proliti předessli. Gať mile kapitulacy podepsána byla, Král Pruský 7 batalionu wogsta k Landawě Brunswickému Wýwodowi na pomoc wyslal. W Mohuči poraněných Francouzů do 4,000 se počítá, kterěz wšj lékařské pomocy zbaweni gsauce, takměř wšicťni gen na samé slámně a po vlicích leželi, a teprw nyní z města do okolních mjest k leppsimu gich pohodlj odwezení budau. — Kterěz se gessťe zpráwy na Mohuť potahugj, w krátkosti ge připomeneme.

3 Hanaw 23 čerwence. Strany wzdánj Mohuče při posťtě, kteráz wčer v wečer westřz gela, dále ničeho giného sme nezvěděl, než že we Frankfurť přjcinau této důležitě wěcy od gti hodin ráno až do 3 hod. zpoledne 60 sstafet na wšecky strany do řísse wysláno bylo. — Ke dni 20ho w noci Němcy z Kusů do Mohuče tak náramně a platně střileli, že w té chwili Domiznykánstý klášter, w té straně v starého

seminaryum, na dobytčím trhu a w vlicy sw. Emerána wšecko gednjm plamenem hořelo. Poněwadž wšak Francouzové wždy dwa bataliony lidu k hassenj přihotoweně měli, tedy ohen dne 21 ráno we 4 hodiny zase vhasen byl.

Od Hochheymu 20. Předewčjem Mohuť Komendant Generálowi Balkraytowi poslal list, w kterémž ho žádal, aby mu powoleno bylo Kommissare Kaybla do Paříže wyslati, že chce národnimuh shromážděnj předstawiti, w gaťemby staru w Mohuči byli, a gaťby se zachowati měl. Ta žádost byla mu odepřina, a posel s prázdne nazpátek odgiti musyl. — Podle zpráwy od Francouzského oficýra, genž z Mohuče přchl, Francouzové tam dosti prachu měli, toliko gim malé faule do ručnic a ručníenj kamenowé scházeli. — Dne 19 w noci w 1 hodinu ohniwými faulemi zapálili Němcy střechu na prachárně, kteráz wšak gíž wyprázdněna byla. Ohen z toho hrozny powstal, brzo ale zase vhasen byl.

3 Frankfurtu 24. Na dnešnj den tedy vloženo g st, že Francouzové, gichžto w počtu patnácte tisíců gest, z Mohuče s hlučnau muzykau a s zbraňj wytahnau, a s st ažj do Alceu w den budau. Na 3 dni chleba na cestu dostali. Mohuťj Jakubinové do toho času bezewšeho trestu zůstanau, dokud se nezwj, gať Francouzové s garými Mohuťany zacházeli. Francouzové Králi Pruskému docela na wůli nechali, coby s nimi činiti, a gať ge trestati chtěl; protož ge hned Prussané pochytali, a wšecky do wězenj wsadili.

O slavném vítězství v Gemers-
heymu.

V předestlém listu powěděli sme, že Francouzové od Landawy k hranicem se eláci, a chci Mohuč od dobyvati, ni oswoboditi. Prawili sme též, chci Francouzové prorazyti, že newyhnutečně biewu svěsti musěj. Biewa tedy na den 19 čerwence skutečně, a k neywětšij zkáze Francouzů swedena byla, gaťož o tom následnjicj zpráwy důkladně wyprawngj.

Z Bruckálu 20. Wčera ráno od 5 hodin až do 1 hodiny zpoledne slyšeli sme náramnou střelbu v Gemersheymu, a dnes přicházj zpráwa, že Francouzové w třech kolonijch přitáhli, a prorazyti se chtěli, wšak že k swému neywětšimú neštěstij s welikau ztrátou lidu nazpátek zahnáni byli.

Z Manhemy 20. Giž se pěkkrát Francouzové pokusili v Landawy, chci se prorazyti, a w Mohuči swé wogsto oswoboditi. Než ten gegich aumysl nikdy se jim nezdařil. Wčera tedy possěsté pokusyli se, a wyrazyli podle toho poručenj, gaťěž jim kommisari na den 16 toho od národního shromážděnj přinesli, aby totiž k oswobozenj Mohučanu wssecko wynaložili, což w gich mocy a syle stogj. Byl to strašlivý den, a předoznamowal nám, že se hrozně wěcy děgj, a weliké krwe prolitj nastáwá. Sned od 3tj hodiny zrána až do 3 hodin zpoledne slyšeli sme násylnau střelbu, že se země třásla, a w večer došla nás zpráwa, že Francouzové w počtu 40 tisíc mužů třimi stranami na sgednocenau armádu wyrazyli, y také počátkem negáťeho ma-

leho prospěchu nad ni dosáhli. Wšak kdo muž wdatnosti cýsarstěho a Prustěho lidu odolati z Francouzůw to strowné wítězství netrvalo dlouho; byli poraženi, a 4 až do 5tj tisíců bídne gich zabynulo, y 7 děl ztratili. Francouzstj wystěhowancy, genž při pluku Francouzstěho Prynce slaužj, také se statečně chowali, a bogowali stakowau srdnatostj, gaťož náležj na muže, genž vlast swau z Jakubinských rukau wyswoboditi chtěgj. — Francouzové při tomto přiběhu chtěli vžiti listi. Dne 18 wyrazyli na Karlsberk, aby tjm sgednocenau armádu w tu stranu obrátili, pať od Landawy s hlawnj mocj k autoku se přihotowili, což také dne 19 se stalo, a tēmi třimi stranami, prawým řjzdem v Gemersheymu, lewým w nowěho města, a prostředkem těchto dwau míst přitáhli.

Z Manhemy 21. O bitwě, kteráž dne 19 toho v Gemersheymu swedena byla, porad řádně zpráwy nemáme, než co nám saukromnýmj listy w známost wwedeno gest. Za gistotu prawj, že cýsarstj Francouzstěho sspěchře chytili, kterýž nesl do Mohuče tu zpráwu, aby se newzdáwali, že po málo dnech na poručenj národního shromážděnj weliká Francouzská armáda k oswobozenj gich přitáhne. Cýsarstj tedy byli na dobrém pozoru, a každěho dne k autoku přichystáni.

Dne 19 ráno we 3 hodiny Francouzové z Artheymu přes Alberswailer wyrazyli, a od Glaiswaileru, Frantzwaileru a Burwaileru na sgednocenau armádu s welikým násyljm autok učinili. Glná kolonye Francouzů přes